

Туку-рѣчи въ сичкы-тѣ другы руды и въ сичкы-тѣ растенія има желѣзо. Желѣзо има и въ человекскѣ-тѣ кръвь, и ако бы да изгуби кръвь-та ни това желѣзо, ный ставаме болны.

Кога-то открили, че въ человекскѣ-тѣ кръвь има желѣзо, въ Францѣ станжло дума—на голѣмы-тѣ хора да са даватъ ордены [нишаны] отъ желѣзо-то на кръвь-тѣ имъ. На таквызъ хора ще са зема сегись-тогись кръвь и желѣзо-то ѿ ще са отбира, додѣто стане за единъ орденъ. Нъ отсетнѣ оставили тая мысль, зацо-то познали, че трѣба да са пуца твърдѣ много кръвь, и человекъ може да умре прѣди да са събیره нужно-то желѣзо.

Само единъ момъкъ не рачилъ да разбира тоя вредъ и поченжлъ да си пуца често кръвь, за да събیره желѣзо за единъ пръстенъ на любезнѣ-тѣ си. Съ търпеніе, момъка бы достигнѣлъ намѣреніе-то си; нъ той бързалъ и си пуцалъ кръвь често. Това му смалило кръвь-тѣ и му дакарало смърть прѣди врѣме.

Най-много желѣзо изважда Англія. Нейны-тѣ желѣзны стокы са разносятъ по сичкыя свѣтъ отъ хиляды корабли. Рудницы-тѣ ѿ не сѣ до толкози богаты, нито пѣкъ руда-та имъ е толкова чиста, колко-то по нѣкои другы земи. Нъ улесненія-та въ добиване-то, обработване-то и разносяне-то правятъ англійско-то